

Rd., og naar Regjeringen nu 10 Nar efter ansetter denne til 1,600 Rd., troer jeg, at det er en Moderation, som Rigsdagen maa paastaa. En Forhøielse af disse Lønninger indtræder derimod som Følge af, at det foreslaaede Alderstillaag gaaer noget hurtigere, idet det nemlig indtræder hvert 3die Nar, medens det hidtil kun er indtraadt hvert 5te Nar. For Fuldmægtigenes Vedkommende er der foreslaaet en virkelig Forhøielse, som dog ikke er særdeles stor, naar man sammenligner den med Gjennemsnittet af det Sædillaag eller det Lønningstillaag, som er oppebaaret ifølge Tabellen. Forskjellen mellem Fuldmægtigenes Begyndelses- og Slutningsgage er ikke ret stor, og da deres Alderstillaag skal indtræde hvert andet Nar, vil der være den Forskjel, at medens en Departementschef behøver 15 Nar og en Contoirchef 12 Nar for at gennemløbe Scalaen, vil en Fuldmægtig allerede naae den høieste Løn efter 6 Nar, eller for visse Contoirers Vedkommende efter 8 Nar; jeg veed ikke rigtigt, om der er det rette Lighedssystem heri. Hvad Medhjælpssummerne angaaer, vil det sees af Motiverne, Sp. 1654 nederst, at man er kommen til de der anførte Tal ved at beregne Assistentlønningerne veyende til 400, 450 og 500 Rd. og Skriverlønningerne til 300 Rd. Jeg seer heraf, at Regjeringen paatænker at beholde det gamle og i mine Tanker meget uheldige System, i ethvert Contoir at have et stort Antal Assisterter gaaende, som ere lønede saa flet, at de ere nødt til at have andre lucrative Stillinger ved Siden af for at leve, hvilket let fører til, at Statens Tjeneste af dem bliver betragtet som noget Underordnet. Disse Assisterter have ikke hidtil faaet noget Sædillaag, og der bliver altsaa heller ikke Tale om at give nogen Erstatning herfor, de have heller ikke faaet Alderstillaag, og de skulle særdeles ikke oppebære det. Den høieste Løn, de skulle kunne naae — og jeg skal bemærke, at det meget let kan hænde sig, at en Mand maa gaae som Assistent i et Contoir 10—12, ja maafee 15 Nar — er 500 Rd. Jeg troer, at dette er en svag Side ved Lovforslaget, at Regjeringen saaledes, som man seer af Ytringerne i Motiverne, vil beholde disse elendige Lønninger for Assisterterne; jeg troer, at det

for selve Statsjenersten vilde være meget bedre, om man hadde færre Assisterter, men saa lønede dem bedre; om det vil blive nogen Besparelse for Statskassen at have færre, men bedre lønede Assisterter, tør jeg ikke sige, men det vil i alt Fald heller ikke bevirke det Mødsatte, en Forhøielse. Det vilde ogsaa gjøre mig ondt for de gamle Skrivere, hvis 300 Rd. virkelig skulde være den høieste Løn, en saadan Mand kunde bringe det til, selv om han hele Dagen sidder ved sin Pult; det er en overordentlig ringe Løn.

Det er i det Hele taget gennemgaaende for vor Administration og Embedsstand, fordi Lønningerne i det Hele ere temmelig moderate, at der har udviklet sig den almindelige Skik, eller rettere Uskik, at de Alle, fra den Høieste til den Laveste, ved Siden af deres Embede have andre, jeg vil ikke sige Embeder, men Stillinger eller Bestillinger, som saare let blive Hovedsagen for dem, idet det er ganske naturligt, at en Mand anvender størst Fleid og Opmærksomhed paa det, som giver ham hans væsentligste Indtægt. Men dette System troer jeg, vi maae see at komme bort fra. Derimod kan man forlange en Mand's fulde Arbeidskraft, naar han lønnes anstændigt og forsvarligt. Maa jeg hertil knytte nogle Bemærkninger om Arbeidstiden i Ministerierne. Det er ikke sjeldent, at man, ogsaa i denne Sag, hører det fremspore som en Anke, at Arbeidstiden er altfor kort. Man seer disse unge Mænd Kl. 2 gaae med deres Sager under Armen til den røde Bygning og derfra igjen Kl. 3—4, og saa siger man: Det er for lidt. Dette beroer imidlertid paa en Misforstaaelse. 3 Expeditioncontoirerne, hvor Dørene bestandigt gaae, hvor der confereres og tales høit, mangler fuldstændig den nødvendige Ro til de Udarbejdsler, der kræve saadan, og det er derfor netop i Statsjenerstens Tarn, at disse Udarbejdsler see hjemme, og at Vedkommende kun møde i Contoiret for at besørge de løbende Forretninger, aflevere de særbige Sager og modtage nye. Dette er ganske i sin Orden, og det vilde være meget uheldigt, om det ikke var saaledes. Men dermed er det ikke sagt, at det skulde være rigtigt, at Contoirerne kun skulde være aabne denne korte Tid; det er